

JDO. PRIMERA INSTANCIA N. 24 DE PALMA DE MALLORCA

-

CALLE TRAVESSA D'EN BALLESTER, N° 20-1° DE PALMA DE MALLORCA. -

Teléfono: 971 219 237 -, **Fax:** 971 219 198.-

Correo electrónico: instancia24.palmademallorca@justicia.es

Equipo/usuario: MPS

Modelo: S40010

N.I.G.: 07040 42 1 2019 0015446

ORD PROCEDIMIENTO ORDINARIO 0000542 /2019

Procedimiento origen: /

Sobre OTRAS MATERIAS

DEMANDANTE D/ña. CENTRAL SANTA LUCIA L.C

Procurador/a Sr/a. CRISTINA SAMPOL SCHENK

Abogado/a Sr/a.

DEMANDADO D/ña. MELIA HOTELS INTERNATIONAL SA

Procurador/a Sr/a. RUTH MARIA JIMENEZ VARELA

Abogado/a Sr/a.

INTERLOCUTORIA

Palma a 6 de juliol de 2020

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- El dia 3 de juny de 2019 es va presentar davant aquest Jutjat, per part de la Procuradora dels Tribunals Sra. Cristina Sampol Schenk, en representació de CENTRAL SANTA LUCIA L.C., demanda de Judici Ordinari núm. 542/2019 dirigida contra MELIA HOTELS INTERNATIONAL S.A.

SEGON.- Admesa a tràmit la demanda i una vegada resolta la declinatòria plantejada per la part demandada, Melià presentà un escrit plantejant una qüestió incidental de previ pronunciament. En concret, la demandada al·legà que la demanda presentada per Central Santa Lucia era un intent encobert de la part actora d'esquivar els efectes del Reglament CE 2271/1996 del Consell, relatiu a la protecció contra els efectes de l'aplicació extraterritorial de la legislació adoptada per un tercer país, i contra accions basades en ella o derivades d'ella. A més, Melià demanà també que s'elevés una qüestió prejudicial davant el TJUE per a resoldre els dubtes d'interpretació que poguessin sorgir entre la normativa citada al seu escrit i la resolució del cas concret. Finalment, la demandada sol·licità que aquest jutjat adoptés una sèrie de mesures acordant la confidencialitat de les presents actuacions.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- L'art. 387 LEC disposa que "Son cuestiones incidentales las que, siendo distintas de las que constituyan el objeto principal del pleito, guarden con éste relación inmediata, así como las que se susciten respecto de presupuestos y requisitos procesales de influencia en el proceso".

Per la seva banda, l'art. 392.2 LEC estableix que "El tribunal repelerá, mediante auto, el planteamiento de toda cuestión que no se halle en ninguno de los casos anteriores".

Tal i com ja es va exposar a la interlocutòria dictada per aquest jutjat el dia 2 de setembre de 2019, la demanda que ha donat lloc al present procediment té els següents fonaments:

"Central Santa Lucía és una societat nord americana successora de l'entitat Santa Lucía Company S.A. i de la societat civil Sánchez Hermanos. Aquestes dues empreses eren propietàries i explotadores d'uns terrenys situats al nord de l'illa de Cuba, a una zona coneguda com "Ingenio Santa Lucía". Amb aquest nom també es coneixia l'activitat desenvolupada per les anteriors societats, relativa a l'explotació de la canya de sucre.

El dia 1 de gener de 1959, després d'una revolució, es va instaurar a Cuba un nou règim polític d'inspiració marxista-leninista. El nou govern cubà, presidit per Fidel Castro, va decidir nacionalitzar tots els béns i empreses de persones naturals o jurídiques de nacionalitat cubana o constituïdes d'acord amb la llei cubana mitjançant l'aprovació de la Llei 890, publicada el dia 15 d'octubre de 1960. Aquesta llei s'aprovà dins el marc d'una política estatal d'abolició global de la propietat privada.

L'aplicació d'aquesta llei provocà que, de manera il·legítima segons el dret internacional, l'Estat Cubà confiscés els terrenys propietat de Santa Lucía Company S.A. i Sánchez Hermanos, que a partir d'aquells moments passaren a ser propietat de Cuba.

Melià Hotels, aprofitant-se conscientment d'aquest acte il·legítim, obtingué de l'estat Cubà una autorització per gestionar i explotar els terrenys situats a Playa Esmeralda (integrats dins la zona "Ingenio Santa Lucía"). Aquests terrenys actualment són propietat d'una societat anomenada Gaviota S.A., que és propietat de l'Estat Cubà. En el marc d'aquesta explotació s'han construït a Playa Esmeralda els hotels Sol Rio y Luna Mares i Paradisus Rio de Oro. Melià ha estat obtenint beneficis econòmics per aquesta explotació il·legítima durant els darrers 20 anys, tot i les reclamacions de les empreses i les famílies a les que es confiscaren els terrenys sobre els que exerceix la seva activitat empresarial.

L'anterior situació ha provocat que Melià hagi obtingut un enriquiment amb causa il·lícita durant tot el temps que ha durat i que durarà la seva activitat hotelera a Playa Esmeralda. Per aquest motiu, els beneficis obtinguts per la demandada han de ser considerats com fruits derivats d'una possessió exercitada amb mala fe, als efectes de l'art. 455 CC espanyol.

En conseqüència, Central Santa Lucía té dret a obtenir de la demandada una quantitat equivalent als fruits, és a dir als beneficis econòmics, que aquesta ha obtingut durant els darrers cinc anys per l'explotació dels hotels situats a Playa Esmeralda".

SEGON.- Una vegada la Secció 3° de l'APIB ha declarat que aquest jutjat és competent per resoldre la demanda de Central Santa Lucia, Melià torna a plantejar, ara com a qüestió incidental, un argument que ja va ser invocat de forma addicional a la declinatòria que la demandada interposà en el seu dia. Aquesta qüestió no va ser resolta per aquesta jutjadora quan es resolgué la declinatòria de la demandada perquè, una vegada acollits els arguments exposats amb caràcter principal per aquesta, ja no resultava necessari entrar a valorar aquells que tenien caràcter complementari. Per això, aquesta qüestió hauria d'haver estat resolta per l'APIB quan aquest òrgan decidí desestimar els motius adduïts amb caràcter principal per Melià per negar la competència i la jurisdicció d'aquest jutjat per resoldre el present plet. Per aquest motiu, aquesta jutjadora entén que el processalment correcte hauria estat que es sol·licités a l'APIB un aclariment de la seva interlocutòria en aquest sentit.

Ara bé, una vegada la qüestió ha tornat a ser plantejada davant aquest jutjat, es donarà una resposta fonamentada.

La qüestió incidental plantejada per Melià es recolza en els següents arguments: Central Santa Lucia és una societat que ha estat creada amb l'únic motiu de reclamar indemnitzacions per l'expropiació duta a terme en el seu dia pel règim castrista, a la que ja s'ha fet referència anteriorment.

La demanda presentada per la part actora amaga en realitat un intent de Central Santa Lucia d'eludir l'aplicació al cas concret del Reglament CE 2271/1996 del Consell, relatiu a la protecció contra els efectes de l'aplicació extraterritorial de la legislació adoptada per un tercer país, i contra accions basades en ella o derivades d'ella.

Aquest Reglament va ser dictat pel Consell de la UE amb l'objectiu de protegir als seus ciutadans contra procediments judicials que es puguin iniciar a tercers països diferents a Cuba però fonamentats en obtenir compensacions econòmiques per

la realització de negocis que involucren propietats que varen ser nacionalitzades per l'Estat Cubà a partir de 1959.

D'aquesta manera, el citat Reglament impedeix que els Tribunals espanyols dictin resolucions on es sancioni, gravi o penalitzi a una empresa espanyola per fer negocis dins Cuba sobre propietats expropiades després de la revolució castrista.

La part actora ha plantejat la seva demanda intentant amagar, sota una reclamació per enriquiment injust, una vertadera reclamació fonamentada indirectament en una llei dels EUA, la coneguda com Llei Helms-Burton. Aquesta llei és una de les normes que el Reglament 2271/1996 bloqueja per a que no puguin perjudicar els interessos dels ciutadans de la UE.

TERCER.- Centrat el debat, pertoca ara donar una resposta motivada a les pretensions de la part demandada. Si bé és cert que, pel que al·lega la pròpia part actora, les parts enfrontades en aquest plet sembla que tenen actualment un procediment de reclamació fonamentat en la Llei Helms-Burton als Estats Units, el cert és que el present procediment no és pot considerar que sigui derivat d'aquesta llei o que la mateixa pugui tenir algun tipus d'influència en el mateix.

Així, en aquest procediment es resoldrà única i exclusivament una reclamació per enriquiment injust derivada d'un estat possessorí. A la sentència que s'hagi de dictar resolent la controvèrsia suscitada entre les parts de cap manera s'aplicarà ni es tindrà en compte cap dels preceptes de la Llei Helms-Burton ni cap altra llei que no sigui espanyola o comunitària. De fet, tot i les mencions a aquesta llei, la part actora en cap moment ha fonamentat les seves pretensions en la mateixa.

Per tant, aquest procediment, independentment de quins puguin ser els interessos ocults de les parts en el mateix, tal i com exposa Melià respecte de Central Santa Lucia, en cap cas afectarà a matèries o qüestions vetades pel Reglament 2271/1996.

Per aquest motiu, no existeix en el present cas cap supòsit que justifiqui l'admissió a tràmit d'una qüestió incidental, ja que les qüestions plantejades per la part demandada al seu escrit no tenen a veure amb cap supòsit que guardi una relació immediata amb l'objecte d'aquest plet, per tot el que s'acaba d'argumentar.

L'exposat anteriorment fa també innecessari el plantejament de la qüestió prejudicial sol·licitada per la part demandada.

QUART.- Finalment, pertoca resoldre la petició subsidiària de Melià relativa a que s'acordi el secret de les presents actuacions. En concret, la demandada sol·licita que s'atribueixi caràcter reservat a aquest plet per evitar així que la documentació que s'aporti a les actuacions pugui ser emprada a la controvèrsia que les parts mantenen als EUA.

L'art. 140 LEC disposa que "1. Los Letrados de la Administración de Justicia y funcionarios competentes de la Oficina judicial facilitarán a cualesquiera personas que acrediten un interés legítimo y directo cuanta información soliciten sobre el estado de las actuaciones judiciales, que podrán examinar y conocer, salvo que sean o hubieren sido declaradas reservadas conforme a la ley. También podrán pedir aquéllas, a su costa, la obtención de copias simples de escritos y documentos que consten en los autos, no declarados reservados. 2. A petición de las personas a que se refiere el apartado anterior, y a su costa, se expedirán por el Letrado de la Administración de Justicia los testimonios y certificados que soliciten, con expresión de su destinatario. 3. No obstante lo dispuesto en los apartados anteriores, los tribunales por medio de auto podrán atribuir carácter reservado a la totalidad o a parte de los autos cuando tal medida resulte justificada en atención a las circunstancias expresadas por el apartado 2 del artículo 138. Las actuaciones de carácter reservado sólo podrán ser conocidas por las partes y por sus representantes y defensores, sin perjuicio de lo previsto respecto de hechos y datos con relevancia penal, tributaria o de otra índole".

Per la seva banda, l'art. 138.2 LEC estableix que "Las actuaciones a que se refiere el apartado anterior podrán, no obstante, celebrarse a puerta cerrada cuando ello sea necesario para la protección del orden público o de la seguridad nacional en una sociedad democrática, o cuando los intereses de los menores o la protección de la vida privada de las partes y de otros derechos y libertades lo exijan o, en fin, en la medida en la que el tribunal lo considere estrictamente necesario, cuando por la concurrencia de circunstancias especiales la publicidad pudiera perjudicar a los intereses de la justicia".

En primer lloc, s'ha de destacar que la LEC només preveu que la confidencialitat d'un procediment afecti a tercers, però mai a les parts personades en el mateix. Per tant, en cap cas una declaració de confidencialitat de les actuacions basada en els articles que s'acaben de citar podria suposar algun tipus de limitació a l'accés de Central Santa Lucia a la documentació continguda a les mateixes.

Per altra banda, els arts. 283.Bis.A) i B) LEC citats per la demandada no són aplicables al cas concret per ser els mateixos aplicables només a supòsits de procediments de reclamació de danys per infracció del dret de la competència. De la mateixa manera, l'art. 259.4 LEC és aplicable només a la

documentació obtinguda en el marc d'unes Diligències Preliminars iniciades per qui pretén interposar una acció per infracció d'un dret de propietat industrial o intel·lectual. Finalment, tampoc resulta aplicable al cas concret l'art. 328.4 LEC per anar el mateix dirigit únicament a processos seguits per la infracció d'un dret de propietat industrial o intel·lectual.

Per altra banda, Melià cita també al seu escrit l'art. 15 de la Llei 1/2019, de Secrets Empresarials, que tampoc pot ser aplicat al present cas perquè regula només la confidencialitat de documents dins el marc de procediments relatius a la violació d'un secret empresarial.

Així, s'observa que a la seva petició, Melià sol·licita d'aquest jutjat que faci requeriments que no es té competència per realitzar, en no existir cap norma jurídica que ho fonamenti. Aquests requeriments són: que es prohibeixi a l'actora emprar la documentació que obtingui en aquest procediment fora d'ell, es faci signar a Central Santa Lucía un compromís escrit de que s'abstindrà de revelar o difondre aquesta documentació, es requereixi a l'actora per a que renunciï a exercitar accions davant els Tribunals dels Estats Units contra Melià amb fonament a la Llei Helms-Burton i que s'arbitri un mecanisme de consulta o verificació del contingut d'aquests documents per la direcció lletrada de la part actora sota la salvaguarda del Lletrat d'Administració de Justícia d'aquest jutjat.

En tot cas, aquesta jutjadora no aprecia tampoc cap causa que justifiqui l'aplicació d'una mesura tan restrictiva i contrària al principi general de la publicitat de les actuacions, essencial en una societat democràtica, com és decretar el secret de les actuacions. Així, l'aportació de documentació econòmica relativa a Melià no és una causa que, per si mateixa, pugui justificar l'adopció d'aquestes mesures. Tampoc ho és l'al·legació, no acreditada, de que Central Santa Lucía només hagi emprat aquest procediment per obtenir una documentació que pugui necessitar per afavorir les accions que hagi interposat o pugui interposar contra la demandada als EUA.

Tot això s'ha d'entendre sense perjudici de les accions que Melià, si escau, pugui exercitar contra l'actora en el cas de que aquesta empri la documentació que obtingui en aquest procediment d'una manera que perjudiqui fraudulentament els interessos legítims de la demandada.

PART DISPOSITIVA

Que **HE DE DESESTIMAR** la Qüestió Incidental i la resta de peticions plantejades per la Procuradora dels Tribunals Sra.

Ruth Jiménez Varela, en representació MELIA HOTELS INTERNATIONAL S.A.

Sense fer expressa condemna en costes.

Forma d'Impugnació: Notifiqui's a les parts la present resolució, informant-les de que contra aquesta sentència es pot interposar recurs de reposició dins dels cinc dies següents a la seva notificació.

Així ho acorda, mana i signa la Sra. Margalida Victòria Crespí Serra, Magistrada-jutgessa del Jutjat de Primera Instància n° 24 de Palma i del seu partit.- Dono fe.

MAGISTRADA-JUTGESSA

La difusión del texto de esta resolución a partes no interesadas en el proceso en el que ha sido dictada sólo podrá llevarse a cabo previa disociación de los datos de carácter personal que los mismos contuvieran y con pleno respeto al derecho a la intimidad, a los derechos de las personas que requieran un especial deber de tutelar o a la garantía del anonimato de las víctimas o perjudicados, cuando proceda.

Los datos personales incluidos en esta resolución no podrán ser cedidos, ni comunicados con fines contrarios a las leyes.